

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/17/EY,

annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001,

vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ja 55 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 73/239/ETY ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on lisättyä direktiivillä 92/49/ETY ⁽⁵⁾, ja henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 79/267/ETY ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on lisättyä direktiivillä 92/96/ETY ⁽⁷⁾, edellytetään, että vakuutusyrityksillä

on yksi ainoa, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen myöntämä toimilupa. Yhdellä toimiluvalla mahdollistetaan se, että vakuutusyritys voi harjoittaa toimintaansa yhteisössä sijoittautumalla tai tarjoamalla vapaasti palveluja ilman vastaanottavan jäsenvaltion myöntämää muuta toimilupaa sekä ainoastaan kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten valvoessa sen toiminnan vakautta.

- (2) Vakuutusdirektiiveissä, joissa säädetään yhdestä ainoasta yhteisön laajuisesta vakuutusyrityksen toimiluvasta, ei ole yhteensovittamista koskevia määräyksiä likvidaatiomenettelyn varalta. Vakuutusyritykset sekä muut rahoituslaitokset on nimenomaisesti jätetty maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 ⁽⁸⁾ soveltamisalan ulkopuolelle. Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja velkojien suojan vuoksi yhteisön tasolla on laadittava yhteensovitettut säännöt vakuutusyritysten likvidaatiomenettelyä varten.

- (3) Olisi myös laadittava yhteensovittamissäännöt sen varmistamiseksi, että yhden jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat tervehdyttämistoimenpiteet vakuutusyrityksen taloudellisen terveyden säilyttämiseksi ja palauttamiseksi ennalleen sekä likvidaatiomenettelyn estämiseksi mahdollisimman suuressa määrin vaikuttavat täysimääräisesti yhteisössä. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat tervehdyttämistoimenpiteet vaikuttavat muiden osapuolien kuin vakuutusyrityksen itsensä olemassa oleviin oikeuksiin. Direktiivin 73/239/ETY 20 artiklassa ja direktiivin 79/267/ETY 24 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan, edellyttäen että ne ovat tervehdyttämistoimenpiteiden määritelmässä olevien ehtojen mukaiset.

- (4) Tätä direktiiviä sovelletaan yhteisönlaajuisesti, jolloin se koskee direktiiveissä 73/239/ETY ja 79/267/ETY määriteltyjä vakuutusyrityksiä, joiden pääkonttori on yhteisössä, ja niiden vakuutusyritysten yhteisössä olevia sivuliikkeitä, joiden pääkonttori on kolmansissa maissa, ja yhteisössä asuvia velkojia. Tällä direktiivillä ei pitäisi säännellä tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyn vaikutuksia kolmansiin maihin.

⁽¹⁾ EYVL C 71, 19.3.1987, s. 5 ja EYVL C 253, 6.10.1989, s. 3.

⁽²⁾ EYVL C 319, 30.11.1987, s. 10.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. maaliskuuta 1989 (EYVL C 96, 17.4.1989, s. 99), vahvistettu 27. lokakuuta 1999, neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. lokakuuta 2000 (EYVL C 344, 1.12.2000, s. 23), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 15. helmikuuta 2001.

⁽⁴⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/26/EY (EYVL L 168, 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 92/49/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1992, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) (EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL L 63, 13.3.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/26/EY.

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 92/96/ETY, annettu 10 päivänä marraskuuta 1992, henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) (EYVL L 360, 9.12.1992, s. 1).

⁽⁸⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1.

- (5) Tämän direktiivin olisi koskettava likvidaatiomenettelyjä riippumatta siitä, perustuvatko ne maksukyvyttömyyteen ja ovatko ne vapaaehtoisia vai pakollisia. Tätä direktiiviä olisi sovellettava 9 artiklan mukaisesti kotijäsenvaltion lainsäädännössä määritelyihin kaikkia velkoja koskeviin menettelyihin, joihin liittyy vakuutusyrityksen omaisuuden rahaksi muuttaminen sekä omaisuuden tuoton jakaminen. Niiden maksukyvyttömyyteen perustumattomien likvidaatiomenettelyjen, joihin vakuutuslaitosten maksun osalta liittyy 10 artiklan mukainen etuoikeusjärjestys, olisi sisällyttävä myös tämän direktiivin soveltamisalaan. Työsopimuksesta tai -suhteesta johtuvat vakuutusyrityksen työntekijöiden saatavat olisi voitava siirtää kansalliseen palkkatakuujärjestelmään. Tällaisia siirrettyjä saatavia olisi kohdeltava kotijäsenvaltion lainsäädännössä (*lex concursus*) määritellyllä tavalla tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti. Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava kaikkiin eri likvidaatiomenettelytapauksiin tarvittavassa laajuudessa.
- (6) Tervehdyttämistoimenpiteiden toteuttaminen ei estä likvidaatiomenettelyn aloittamista. Likvidaatiomenettely voidaan aloittaa ilman tervehdyttämistoimenpiteitä tai sen jälkeen kun tervehdyttämistoimenpiteitä on toteutettu ja likvidaatiomenettely voidaan päättää akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen, mukaan luettuna tervehdyttämistoimenpiteet.
- (7) Sivuliikkeen määritelmässä olisi otettava nykyisten maksukyvyttömyyttä koskevien periaatteiden mukaisesti huomioon vakuutusyrityksen yksi ainoa oikeushenkilöys. Kotijäsenvaltion lainsäädännössä olisi määriteltävä, miten riippumattomien henkilöiden, joilla on pysyvä valtuutus toimia vakuutusyrityksen asiamiehenä, varoja ja vastuita kohdeltaisiin vakuutusyrityksen likvidaation yhteydessä.
- (8) Olisi tehtävä ero tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen osalta toimivaltaisten viranomaisten ja vakuutusyritysten valvontaviranomaisten välillä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla hallinnollisia tai oikeusviranomaisia jäsenvaltion lainsäädännöstä riippuen. Tällä direktiivillä ei yritetä yhdenmukaistaa tällaisten viranomaisten välistä toimivallan jakoa koskevaa kansallista lainsäädäntöä.
- (9) Tällä direktiivillä ei yritetä yhdenmukaistaa tervehdyttämistoimenpiteitä ja likvidaatiomenettelyjä koskevaa kansallista lainsäädäntöä vaan yritetään varmistaa jäsenvaltioiden vakuutusyrityksiä koskevien tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiolainsäädännön vastavuoroinen tunnustaminen sekä tarvittava yhteistyö. Tällainen vastavuoroinen tunnustaminen pannaan täytäntöön tällä direktiivillä yhtenäisyyden, yleispätevyyden, yhteensovittamisen, julkisuuden, tasapuolisen kohtelun ja vakuutusvelkojen suojan periaatteiden myötä.
- (10) Ainoastaan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava toimivaltaisia päättämään vakuutusyritystä koskevasta likvidaatiomenettelystä (yhtenäisyyden periaate). Menettelyn olisi vaikutettava koko yhteisössä ja se olisi tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa. Vakuutusyrityksen kaikki varat ja vastuut olisi pääsääntöisesti otettava huomioon likvidaatiomenettelyssä (yleispätevyyden periaate).
- (11) Vakuutusyritystä koskevaan likvidaatiopäätökseen, itse likvidaatiomenettelyyn ja sen vaikutuksiin asianomaisiin henkilöihin ja oikeussuhteisiin sekä sisällön että menettelytapojen osalta sovelletaan kotijäsenvaltion lainsäädäntöä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Kaikkiin likvidaatiomenettelyn aloittamista, toteuttamista ja päättämistä koskeviin edellytyksiin olisi sovellettava sen vuoksi kotijäsenvaltion lainsäädäntöä. Tässä direktiivissä olisi sen soveltamisen helpottamiseksi oltava esimerkinomainen luettelo niistä osa-alueista, joihin erityisesti sovelletaan kotijäsenvaltion lainsäädännön soveltamista koskevaa yleissääntöä.
- (12) Kotijäsenvaltion ja kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille olisi viipymättä ilmoitettava likvidaatiomenettelyn aloittamisesta (yhteensovittamisen periaate).
- (13) On erittäin tärkeää, että likvidaatiomenettelyssä suojataan vakuutettuja, vakuutuksenottajia, edunsaajia sekä kaikkia vahingon kärsineitä, joilla on vakuutustoimintaan perustuvaa saatavaa koskeva suora kanneoikeus vakuutusyritykseen nähden. Tällaisen suojan piiriin ei pitäisi sisältyä saatavia, jotka eivät johdu vakuutussopimusten tai vakuutustoiminnan tuomista velvoitteista vaan siviilioikeudellisesta korvausvelvollisuudesta, jonka asiamies aiheuttaa neuvotteluissa joista hän ei ole vakuutussopimukseen tai -toimintaan sovellettavan lain mukaisesti tällaisen vakuutussopimuksen tai -toiminnan nojalla itse vastuussa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava erityiskohtelu vakuutusvelkojia varten jommalla kummalla tässä direktiivissä säädettyistä valinnaisista menetelmistä. Jäsenvaltiot voivat valita, ovatko vakuutuslaitokset ehdottoman etuoikeutettuja kaikkiin muihin saataviin nähden vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaavien varojen osalta vai onko vakuutuslaitoksilla ainoastaan palkka-, sosiaaliturva- ja verosaatavien sekä esineoikeuksiin perustuvien saatavien jälkeen

- erityinen etuoikeus kaikkiin vakuutusyrityksen varoihin. Kumpikaan tässä direktiivissä säädetystä menetelmästä ei estä jäsenvaltiota laatimasta maksunsaantijärjestystä eri vakuutussaatavaluokkien välille.
- (14) Tällä direktiivillä olisi pyrittävä varmistamaan asianmukainen tasapaino vakuutusvelkojen ja jäsenvaltion lainsäädännöllä suojattujen muiden etuoikeutettujen velkojen suojan välille eikä yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden olemassa olevia, etuoikeutettuja velkoja koskevia eri järjestelmiä.
- (15) Vakuutussaatavien kohtelua koskevia kahta valinnaista menetelmää pidetään olennaisesti samanarvoisina. Ensimmäisessä menetelmässä varmistetaan vakuutussaatavien kohdistaminen vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaaviin varoihin; toisessa menetelmässä varmistetaan vakuutussaataville sellainen asema velkojen maksunsaantijärjestyksessä, joka kohdistuu vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaavien varojen lisäksi kaikkiin vakuutusyrityksen varoihin.
- (16) Niiden jäsenvaltioiden, jotka suojatakseen vakuutusvelkoja valitsevat menetelmän, jolla vakuutussaataville annetaan ehdoton etusija vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaavien varojen osalta, olisi vaadittava, että niiden vakuutusyritykset perustavat ja pitävät ajan tasalla erityisen rekisterin tällaisista varoista. Tällainen rekisteri on hyödyllinen väline kyseisistä saatavista vastaavien varojen määrittämiseksi.
- (17) Vakuutussaatavien kohtelua koskevien molempien järjestelmien välisen tasapuolisuuden lisäämiseksi tässä direktiivissä olisi veloitettava ne jäsenvaltiot, jotka soveltavat 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä menetelmää, vaatimaan, että kaikki vakuutusyritykset vastaavat kaiken aikaa ja riippumatta mahdollisesta likvidaatiosta niistä saatavista, jotka kyseisen menetelmän mukaan mahdollisesti ovat etuoikeutettuja vakuutussaataviin nähden ja jotka on merkitty vakuutusyrityksen tileihin, varoilla, jotka voimassa olevien vakuutusdirektiivien mukaan voivat vastata vakuutusteknisestä vastuuvälästä.
- (18) Kotijäsenvaltion olisi voitava säätää, että jos vakuutusvelkojen oikeudet ovat siirtyneet kyseisessä kotijäsenvaltiossa perustetulle takuujärjestelmälle, tämän järjestelmän saataviin ei sovellettaisi tämän direktiivin mukaista vakuutussaatavien kohtelua.
- (19) Likvidaatiomenettelyn aloittamisen olisi johdettava vakuutusyritykselle myönnetyn liiketoiminnan harjoittamista koskevan toimiluvan peruuttamiseen, ellei toimilupaa ole jo aikaisemmin peruutettu.
- (20) Likvidaatiomenettelyn aloittamista koskeva päätös, jolla yleispätevyyden periaatteen mukaisesti saattaa olla koko yhteisön laajuisia vaikutuksia, olisi asianmukaisesti julkistettava yhteisössä. Tällainen päätös olisi asianosaisten suojelemiseksi julkaistava kotijäsenvaltion menettelyjen mukaisesti ja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* sekä lisäksi muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten päättämällä mahdollisella muulla tavalla niiden alueilla. Päätöksen julkaisemisen lisäksi yhteisössä asuville tunnetuille velkojille olisi henkilökohtaisesti ilmoitettava päätöksestä. Tällaisen ilmoituksen olisi sisällettävä vähintään tässä direktiivissä säädetty seikat. Selvittäjien olisi myös säännöllisesti annettava velkojille tietoja likvidaatiomenettelyn edistymisestä.
- (21) Velkojilla olisi oltava oikeus ilmoittaa saatavia tai tehdä kirjallisia huomautuksia likvidaatiomenettelyn yhteydessä. Niiden velkojen saatavia, joiden asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, olisi kohdeltava samalla tavalla kuin vastaavia saatavia kotijäsenvaltiossa syrjimättä kansalaisuuden tai asuinpaikan perusteella (tasapuolisen kohtelun periaate).
- (22) Tässä direktiivissä olisi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiin tervehdyttämistoimenpiteisiin sovellettava tarvittavin muutoksin vastaavia periaatteita kuin likvidaatiomenettelyjen osalta on säädetty. Tällaisten tervehdyttämistoimenpiteiden julkistamisen olisi rajoitettava tapaukseen, jossa muut osapuolet kuin itse vakuutusyritys voivat hakea muutosta kotijäsenvaltiossa. Kun tervehdyttämistoimenpiteet vaikuttavat yksinomaan vakuutusyrityksen osakkeenomistajien, jäsenten tai työntekijöiden oikeuksiin niiden siinä ominaisuudessa, toimivaltainen viranomaisten olisi määriteltävä asiaan kuuluvan lainsäädännön mukaisesti, miten ilmoitetaan osapuolille, joihin tervehdyttämistoimenpiteet vaikuttavat.
- (23) Tässä direktiivissä säädetään yhteensovitetuista säännöistä vakuutusyritysten tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin sovellettavan lainsäädännön määrittämiseksi. Tässä direktiivissä ei pyritä luomaan kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä, joilla määritetään sopimukseen ja muihin oikeussuhteisiin sovellettava lainsäädäntö. Tässä direktiivissä ei erityisesti pyritä määrittämään sopimuksen olemassaoloon, osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin eikä velkojen arviointiin sovellettavista säännöistä.
- (24) Tämän direktiivin yleissäännöstä, jonka mukaan tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin sovelletaan kotijäsenvaltion lainsäädäntöä, olisi oltava sarja poikkeuksia perustellun luottamuksen ja joidenkin lii-

ketoimien varmuuden suojaamiseksi muissa jäsenvaltioissa kuin kotijäsenvaltioissa. Tällaisten poikkeusten olisi koskettava tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutuksia tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin, sivullisten esineoikeuksiin, omistuksenpidätykseen, kuittaukseen, säännelyihin markkinoihin, velkoja vahingoittaviin toimiin, sivullisiin ostajiin ja vireillä oleviin oikeudenkäynteihin.

- (25) Tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyn vaikutuksia tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin koskevan 19 artiklassa säädetyn poikkeuksen olisi rajoitettava 19 artiklassa määritettyihin vaikutuksiin, eikä siihen olisi sisällyttävä mitään muita tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyyn liittyviä kysymyksiä, kuten saatavien ilmoittaminen, todentaminen, hyväksyminen ja maksunsaantijärjestykseen asettaminen tällaisten sopimusten ja oikeuksien osalta, joihin olisi sovellettava kotijäsenvaltion lainsäädäntöä.
- (26) Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutusten vireillä olevaan oikeudenkäyntiin olisi määräydyttävä sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa menettelyn alaista vakuutusyrityksen omaisuutta tai oikeutta koskeva oikeudenkäynti on vireillä, poikkeuksena kotijäsenvaltion lainsäädännön soveltamisen periaatteesta. Tällaisten toimenpiteiden ja menettelyjen vaikutusten näistä oikeudenkäynneistä johtuviin yksittäisiin täytäntöönpanotoimiin olisi määräydyttävä direktiivin yleissäännön mukaisesti kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan.
- (27) Kaikkia tässä direktiivissä säädettyissä tietojenantomenettelyissä tietoja vastaanottavia tai antavia henkilöitä olisi koskettava salassapitovelvollisuus samalla tavoin kuin direktiivin 92/49/ETY 16 artiklassa ja direktiivin 92/96/ETY 15 artiklassa säädetään, lukuun ottamatta oikeusviranomaisia, joihin sovelletaan erityisiä kansallisia säännöksiä.
- (28) Sovellettaessa tätä direktiiviä tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin, jotka koskevat yhteisössä sijaitsevia sellaisen vakuutusyrityksen sivuliikkeitä, jonka pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, tarkoitetaan kotijäsenvaltiolla jäsenvaltiota, jossa sivuliike sijaitsee ja valvontaviranomaisilla ja toimivaltaisilla viranomaisilla kyseisen jäsenvaltion viranomaisia.
- (29) Tapauksissa, joissa sellaisella vakuutusyrityksellä, jonka pääkonttori sijaitsee yhteisön ulkopuolella, on sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, kutakin sivuliikettä olisi kohdeltava itsenäisesti tämän direktiivin soveltamisen osalta. Näissä tapauksissa toimivaltaisten viranomaisien ja valvontaviranomaisien sekä hallinnonhoitajien ja selvittäjien olisi pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan vakuutusyrityksiä koskeviin tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan myös 30 artiklassa säädettyssä laajuudessa tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin, jotka koskevat yhteisössä sijaitsevia sellaisten vakuutusyritysten sivuliikkeitä, joiden pääkonttori on yhteisön ulkopuolella.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'vakuutusyrityksellä' yritystä, joka on saanut virallisen toimiluvan direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan tai direktiivin 79/267/ETY 6 artiklan nojalla;
- b) 'sivuliikkeellä' vakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyrityksen pysyvää läsnäoloa muun jäsenvaltion kuin kotijäsenvaltion alueella;
- c) 'tervehdyttämistoimenpiteillä' toimenpiteitä, joihin liittyy hallinnollisten elinten tai oikeusviranomaisien mikä tahansa toimenpide ja joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa ennalleen vakuutusyrityksen taloudellinen tilanne ja jotka vaikuttavat muiden osapuolien kuin vakuutusyrityksen itsensä olemassa oleviin oikeuksiin, mukaan lukien toimenpiteitä, joihin voi liittyä maksujen keskeyttäminen, täytäntöönpanotoimenpiteiden keskeyttäminen tai saatavien alentaminen, mutta ei rajoittuen niihin;
- d) 'likvidaatiomenettelyllä' kaikkia velkoja koskevaa menettelyä, johon liittyy vakuutusyrityksen omaisuuden rahaksi muuttaminen ja tuoton jakaminen velkojien, osakkeenomistajien tai jäsenten kesken tarkoituksenmukaisella tavalla, mihin välttämättä liittyy jäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisien mikä tahansa väliintulo, mukaan lukien kaikkia velkoja koskeva menettely, joka päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen, riippumatta siitä, perustuuko menettely maksukyvyttömyyteen vai ei tai onko se vapaaehtoinen vai pakollinen;

- e) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa vakuutusyrittäjä on saanut toimiluvan direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan tai direktiivin 79/267/ETY 6 artiklan mukaisesti;
- f) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' muuta jäsenvaltiota kuin kotijäsenvaltiota, jossa vakuutusyrittäjällä on sivuliike;
- g) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' jäsenvaltioiden hallinnollisia tai oikeusviranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyjen osalta;
- h) 'valvontaviranomaisilla' direktiivin 92/49/ETY 1 artiklan k kohdassa ja direktiivin 92/96/ETY 1 artiklan l kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia;
- i) 'hallinnonhoitajalla' toimivaltaisten viranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteistä;
- j) 'selvittäjällä' toimivaltaisten viranomaisten tai vakuutusyrittäjien hallintoelinten, tilanteen mukaan, nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelystä;
- k) 'vakuutussaataavalla' kaikkia niitä määriä, jotka vakuutusyrittäjä on velkaa vakuutetuille, vakuutuksenottajille, edunsaajille tai kenelle tahansa vahingon kärsineelle, jolla on suora kanneoikeus vakuutusyrittäjään nähden, ja jotka perustuvat ensivakuutusliikkeen puitteissa tehtyyn vakuutus sopimukseen tai direktiivin 79/267/ETY 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyyn toimintaan mukaan luettuina ne määrät, jotka on pantu syrjään edellä mainittuja henkilöitä varten, kun kaikkia velan osia ei vielä tunneta. Vakuutusmaksuja, jotka vakuutusyrittäjä on velkaa sen vuoksi, että näitä sopimuksia ja toimia ei ole tehty tai että ne on peruutettu tällaisiin sopimuksiin tai toimiin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti ennen likvidaatiomenettelyn aloittamista, pidetään myös vakuutussaataavina.

II OSASTO

TERVEHDYTTÄMISTOIMENPITEET

3 artikla

Sovellettamisala

Tämän osaston säännöksiä sovelletaan 2 artiklan c alakohdassa määritettyihin tervehdyttämistoimenpiteisiin.

4 artikla

Päätös tervehdyttämistoimenpiteistä —
sovellettava lainsäädäntö

1. Ainoastaan kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia päättämään vakuutusyrittäjästä ja sen muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia sivuliikkeitä koskevasta tervehdyttämistoimenpiteistä. Tervehdyttämistoimenpiteet eivät saa estää likvidaatiomenettelyn aloittamista kotijäsenvaltiossa.

2. Tervehdyttämistoimenpiteistä säädetään kotijäsenvaltiossa sovellettavissa laeissa, asetuksissa ja menettelyissä, jollei 19—26 artiklassa toisin säädetä.

3. Tervehdyttämistoimenpiteet tulevat täysimääräisesti voimaan kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti koko yhteisössä ilman eri muodollisuuksia, myös muissa jäsenvaltioissa oleviin sivullisiin nähden, siinäkin tapauksessa, että kyseisten muiden jäsenvaltioiden lainsäädännössä ei säädetä tällaisista tervehdyttämistoimenpiteistä tai että niissä vaihtoehtoisesti säädetään toimenpiteiden täytäntöönpano riippuvaksi ehdoista, jotka eivät täyty.

4. Tervehdyttämistoimenpiteet tulevat voimaan koko yhteisössä heti, kun ne tulevat voimaan jäsenvaltiossa, jossa ne toteutettiin.

5 artikla

Valvontaviranomaisille ilmoittaminen

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä ilmoitettava kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille tervehdyttämistoimenpidettä koskevasta päätöksestään ennen tällaisen toimenpiteen toteuttamista, mikäli mahdollista, tai muussa tapauksessa välittömästi sen jälkeen. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille päätöksestä toteuttaa tervehdyttämistoimenpiteitä, myös toimenpiteiden mahdollisista käytännön vaikutuksista.

6 artikla

Julkaiseminen

1. Jos tervehdyttämistoimenpiteeseen voidaan hakea muutosta kotijäsenvaltiossa, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, hallinnonhoitajan tai kotijäsenvaltiossa tämän osalta toimivaltaisen henkilön on julkaistava päätös tervehdyttämistoimenpiteestä kotijäsenvaltiossa säädettyjen julkaisemismenettelyjen mukaisesti ja julkaistava lisäksi mahdollisimman nopeasti

ote tervehdyttämistoimenpiteen vahvistavasta asiakirjasta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset, joille on ilmoitettu tervehdyttämistoimenpidettä koskevasta päätöksestä 5 artiklan mukaisesti, voivat varmistaa kyseisen päätöksen julkaisemisen alueellaan asianmukaisesti katsomallaan tavalla.

2. Julkaistaessa päätöstä 1 kohdan mukaisesti on myös määritettävä kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen sekä sovellettava lainsäädäntö 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä mahdollinen hallinnonhoitaja. Päätös julkaistaan sen jäsenvaltion jollakin virallisella kielellä, jossa tiedot julkaistaan.

3. Tervehdyttämistoimenpiteitä sovelletaan riippumatta 1 ja 2 kohdassa säädetystä julkaisemisesta koskevista toimenpiteistä, ja ne ovat täysimääräisesti voimassa velkoihin nähden, elleivät kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toisin määrää tai ellei tämän valtion lainsäädännössä toisin säädetä.

4. Ellei näihin tervehdyttämistoimenpiteisiin sovellettavassa laissa toisin säädetä, ei tätä artiklaa sovelleta, kun tervehdyttämistoimenpiteet vaikuttavat yksinomaan vakuutusyrityksen osakkeenomistajien, jäsenten tai työntekijöiden oikeuksiin niiden siinä ominaisuudessa. Toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät, miten niille asianosaisille, joihin tällaiset tervehdyttämistoimenpiteet vaikuttavat, ilmoitetaan asiaan kuuluvan lainsäädännön mukaisesti.

7 artikla

Velvollisuus ilmoittaa tunnetuille velkojille ja oikeus vaatia saatavia

1. Jos kotijäsenvaltion lainsäädännössä on saatavan tunnustamisen edellytyksenä sen vaatiminen tai jos siinä on säädetty tervehdyttämistoimenpiteen pakollisesta ilmoittamisesta velkojille, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on tässä valtiossa, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai hallinnonhoitajan on ilmoitettava toimenpiteestä myös niille tunnetuille velkojille, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa, 15 artiklassa ja 17 artiklan 1 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Jos kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan velkojilla, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on tässä valtiossa, on oikeus ilmoittaa saatavia tai esittää saataviaan koskevia huomautuksia, velkojilla, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa, on myös sama oikeus ilmoittaa saatavia tai esittää saataviaan koskevia huomautuksia 16 artiklassa ja 17 artiklan 2 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

III OSASTO

LIKVIDAATIOMENETTELY

8 artikla

Likvidaatiomenettelyn aloittaminen — valvontaviranomaisille ilmoittaminen

1. Vain kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia päättämään vakuutusyritystä sekä sen muissa jäsenvaltioissa olevia sivuliikkeitä koskevan likvidaatiomenettelyn aloittamisesta. Päätös voidaan tehdä ilman tervehdyttämistoimenpiteitä tai sen jälkeen kun tervehdyttämistoimenpiteitä on toteutettu.

2. Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tehty päätös aloittaa vakuutusyritystä, mukaan lukien muissa jäsenvaltioissa olevat sivuliikkeet, koskeva likvidaatiomenettely tunnustetaan ilman eri muodollisuuksia kaikkien muiden jäsenvaltioiden alueella, ja päätös tulee niissä voimaan samanaikaisesti kuin jäsenvaltiossa, jossa menettely aloitetaan.

3. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille on viipymättä ilmoitettava päätöksestä aloittaa likvidaatiomenettely ennen kyseisen menettelyn aloittamista, mikäli mahdollista, tai muussa tapauksessa välittömästi sen jälkeen. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille päätöksestä aloittaa likvidaatiomenettely ja myös menettelyn mahdollisista käytännön vaikutuksista.

9 artikla

Sovellettava lainsäädäntö

1. Vakuutusyrityksen likvidaatiopäätökseen, likvidaatiomenettelyihin ja niiden vaikutuksiin sovelletaan yrityksen kotijäsenvaltiossa voimassa olevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia menettelyjä, jollei 19—26 artiklassa toisin säädetä.

2. Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan määräytyy erityisesti:

- likvidaatiomenettelyn piiriin kuuluva omaisuus sekä sellaisen omaisuuden asema, jonka vakuutusyritys saa likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen;
- vakuutusyrityksen ja selvittäjän toimivaltasuhteet;
- kuittauksen edellytykset;

- d) likvidaatiomenettelyn vaikutukset vakuutusyrityksen voimassa oleviin sopimussuhteisiin;
- e) likvidaatiomenettelyn vaikutukset yksittäisten velkojien saatavien erillisperintään, lukuun ottamatta niiden vaikutuksia vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, joista säädetään 26 artiklassa;
- f) mille saataville voidaan vaatia maksua vakuutusyrityksen omaisuudesta, sekä likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen syntyneiden saatavien asema;
- g) saatavien ilmoittaminen, todistaminen ja hyväksyminen;
- h) omaisuuden rahaksi muuttamisesta kertyneen tuoton jakaminen, maksunsaantijärjestys sekä niiden velkojien oikeudet, jotka ovat likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen saaneet osittaisen suorituksen esinevakuuden perusteella tai kuittauksen kautta;
- i) likvidaatiomenettelyn päättämisen edellytykset ja vaikutukset, erityisesti akordin osalta;
- j) velkojan oikeudet likvidaatiomenettelyn päättämisen jälkeen;
- k) vastuu likvidaatiomenettelyn kustannuksista;
- l) kaikkia velkoja vahingoittavien oikeustointen mitättömyys, pätemättömyys ja täytäntöönpanokelvottomuus.

10 artikla

Vakuutussaatavien kohtelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutussaatavat ovat etuoikeutettuja vakuutusyritykseen kohdistuviin muihin saataviin nähden jommallakummalla tai molemmilla seuraavista menetelmistä:
- a) Vakuutussaatavat ovat vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaavien varojen osalta ehdottoman etuoikeutettuja vakuutusyritykseen kohdistuviin kaikkiin muihin saataviin nähden;
- b) Vakuutussaatavat ovat vakuutusyrityksen kaikkien varojen osalta etuoikeutettuja vakuutusyritykseen kohdistuviin kaikkiin muihin saataviin nähden lukuun ottamatta mahdollisesti ainoastaan
- i) työsopimuksesta ja -suhteesta johtuvia työntekijöiden saatavia;
- ii) julkisyhteisöjen verosaatavia;

iii) sosiaaliturvajärjestelmien saatavia; tai

iv) esineoikeuden alaisia varoja koskevia saatavia.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kaikki likvidaatiomenettelystä aiheutuvat kustannukset tai osa niistä, siten kuin niiden kansallisessa lainsäädännössä määritellään, ovat etuoikeutettuja vakuutussaataviin nähden, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden, jotka ovat valinneet 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun menetelmän, on vaadittava, että vakuutusyritykset perustavat ja pitävät ajan tasalla liitteessä olevien säännösten mukaisen erityisen rekisterin.

11 artikla

Siirtäminen takuujärjestelmään

Kotijäsenvaltio voi säätää, että jos vakuutusvelkojien oikeudet ovat siirtyneet kyseisessä jäsenvaltiossa perustetulle takuujärjestelmälle, kyseisen järjestelmän saataviin ei sovelleta 10 artiklan 1 kohdan säännöksiä.

12 artikla

Etuoikeutetuista saatavista vastaavat varat

Poiketen siitä, mitä direktiivin 73/239/ETY 18 artiklassa ja direktiivin 79/267/ETY 21 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa olevaa menetelmää, on edellytettävä, että kaikki vakuutusyritykset vastaavat kaiken aikaa ja riippumatta mahdollisesta likvidaatiosta niistä saatavista, jotka ovat etuoikeutettuja vakuutussaataviin nähden 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja jotka on merkitty vakuutusyrityksen kirjanpitoon, direktiivin 92/49/ETY 21 artiklassa ja direktiivin 92/96/ETY 21 artiklassa mainituilla varoilla.

13 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Jos päätetään aloittaa likvidaatiomenettely vakuutusyrityksen osalta, vakuutusyrityksen toimilupa on peruutettava, paitsi siltä osin kuin on tarpeen 2 kohdassa mainitun tarkoituksen kannalta, noudattaen direktiivin 73/239/ETY 22 artiklassa ja direktiivin 79/267/ETY 26 artiklassa säädettyä menettelyä, ellei toimilupaa ole aikaisemmin peruutettu.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty toimiluvan peruuttaminen ei estä selvittäjä ja muita toimivaltaisten viranomaisten hyväksy-

miä henkilöitä jatkamasta vakuutusyrityksen joitakin toimintoja siltä osin kuin se on tarpeen tai asianmukaista likvidaation vuoksi. Kotijäsenvaltio voi määrätä, että nämä toiminnot suoritetaan kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten suostumuksella ja valvonnassa.

14 artikla

Julkaiseminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen, selvittäjän tai toimivaltaisen viranomaisen tätä varten nimeämän muun henkilön on julkaisettava päätös aloittaa likvidaatiomenettely kotijäsenvaltion sääntämien julkaisemismenettelyjen mukaisesti ja julkaisemalla lisäksi ote likvidaatiota koskevasta päätöksestä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset, joille on ilmoitettu päätöksestä aloittaa likvidaatiomenettelyt 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, voivat varmistaa kyseisen päätöksen julkaisemisen alueellaan asianmukaisesti katsomallaan tavalla.

2. Julkaistaessa likvidaatiomenettelypäätöstä 1 kohdan mukaisesti on myös määritettävä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, sovellettava lainsäädäntö ja nimetty selvittäjä. Julkaiseminen suoritetaan sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa tiedot julkaistaan.

15 artikla

Tunnetuille velkojille ilmoittaminen

1. Kun likvidaatiomenettely aloitetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, selvittäjän tai toimivaltaisten viranomaisten tätä varten nimeämän muun henkilön on viipymättä ilmoitettava siitä erikseen niille tunnetuille velkojille, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on mainittava erityisesti noudatettavat määräajat, seuraamukset niiden laiminlyönnistä, se elin tai viranomainen, joka on toimivaltaisen ottamaan vastaan saatavia koskevat ilmoitukset tai huomautukset, sekä muut määrätyt toimenpiteet. Siitä on käytävä myös ilmi, onko velkojan vaadittava saatavaa, joka on etuoikeutettu tai jonka vakuutena on esinevakuus. Ilmoituksessa on vakuutussaatavien osalta lisäksi ilmoitettava likvidaatiomenettelyn yleiset vaikutukset vakuutussopimuksiin, erityisesti päivään, jolloin vakuutussopimuksen tai toiminnan vaikutukset lakkaavat, sekä vakuutetun oikeudet ja velvollisuudet sopimuksen tai toiminnan osalta.

16 artikla

Oikeus ilmoittaa saatavia

1. Jokaisella velkojalla, jonka tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden julkiset viranomaiset mukaan lukien, on oikeus ilmoittaa saatavansa tai tehdä saataviin liittyviä kirjallisia huomautuksia.

2. Kaikkien niiden velkojien saatavia, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, mukaan lukien edellä mainitut viranomaiset, kohdellaan samalla tavalla ja samassa maksunsaantijärjestyksessä kuin sellaisia samankaltaisia saatavia, joita voivat esittää ne velkojat, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on kotijäsenvaltiossa.

3. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa kotijäsenvaltion laissa säädetään toisin, velkojan on lähetettävä jäljennös mahdollisista todisteena olevista asiakirjoista ja ilmoitettava saatavan laji, sen syntymispäivä ja sen määrä sekä ilmoitettava, vetoaako hän saatavan osalta etuoikeuteen, esinevakuuteen tai omistuksenpidätykseen sekä mitä omaisuutta hänen vakuutensa koskee. Tämän direktiivin 10 artiklassa vakuutussaataville myönnettyä etuoikeutta ei tarvitse ilmoittaa.

17 artikla

Kieli ja muoto

1. Edellä 15 artiklassa tarkoitettujen ilmoituksen tiedot on annettava jollakin kotijäsenvaltion virallisella kielellä. Tässä tarkoituksessa on käytettävä lomaketta, jossa on kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä otsikko "Kehotus saatavan ilmoittamiseen; noudatettavat määräajat" tai, jos kotijäsenvaltion laissa säädetään saataviin liittyvien huomautusten tekemisestä, "Kehotus esittää saatavaan liittyviä huomautuksia; noudatettavat määräajat".

Jos vakuutussaatavan haltijana kuitenkin on tunnettu velkoja, 15 artiklassa tarkoitettujen ilmoituksen tiedot on annettava jollakin sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa velkojan tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on.

2. Velkoja, jonka tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, voi ilmoittaa saatavansa tai esittää saatavaansa liittyviä huomautuksia tämän toisen jäsenvaltion jollakin virallisella kielellä. Tässä tapauksessa saatavaa ilmoitettaessa tai vastaavasti saataviin liittyviä huomautuksia esittäessä otsikon "Saatavan ilmoittaminen" tai vastaavasti "Saataviin liittyvien huomautusten esittäminen" on kuitenkin oltava jollakin kotijäsenvaltion virallisella kielellä.

18 artikla

Säännöllinen tietojen antaminen velkojille

1. Selvittäjien on säännöllisesti asianmukaisella tavalla annettava velkojille tietoja erityisesti likvidaation edistymisestä.
2. Jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset voivat pyytää tietoja likvidaatiomenettelyn edistymisestä kotijäsenvaltion valvontaviranomaisilta.

IV OSASTO

TERVEHDYTTÄMISTOIMENPITEIDEN JA LIKVIDAATIOMENETTELYJEN YHTEISET SÄÄNNÖKSET

19 artikla

Vaikutukset tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin

Poiketen siitä, mitä 4 ja 9 artiklassa säädetään, tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen vaikutukset jäljempänä esitettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin määräytyvät seuraavien sääntöjen mukaan:

- a) vaikutukset työsopimuksiin ja -suhteisiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen työsopimukseen tai -suhteeseen;
- b) vaikutukset kiinteän omaisuuden nautinta- tai hankinta-oikeutta koskeviin sopimuksiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella kiinteä omaisuus sijaitsee;
- c) vaikutukset sellaista kiinteää omaisuutta, alusta tai ilma-alusta koskeviin vakuutusyhtiön oikeuksiin, jotka on merkittävä julkiseen rekisteriin, määräytyvät sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka valvonnassa rekisteriä pidetään.

20 artikla

Sivullisen esineoikeudet

1. Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn alkaminen ei vaikuta velkojan tai sivullisen esineoikeuteen, joka kohdistuu toimenpiteiden tai menettelyn alkaessa toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan vakuutusyhtiön omaisuuteen, olipa se aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää ja riippumatta siitä, onko kyseessä tietty omaisuus vai ajallisesti vaihtelevan omaisuuden muodostama kokonaisuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia ovat erityisesti:

- a) oikeus omaisuuden rahaksimuuttoon sekä oikeus saada maksu omaisuudesta tai sen tuotosta, erityisesti pantin tai kiinnityksen perusteella;
- b) yksinoikeus saatavan perimiseen, erityisesti silloin kun saatava on velan vakuutena tai siirretty vakuustarkoituksessa;
- c) oikeus vaatia omaisuuden palauttamista siltä, joka hallitsee tai käyttää omaisuutta oikeuden haltijan vastaisesti;
- d) esineoikeudellisesti suojattu oikeus omaisuuden tuottoon.

3. Esineoikeuteen rinnastetaan julkiseen rekisteriin merkitty, sivullisiin nähden tehokas oikeus saada 1 kohdassa tarkoitettu esineoikeus.

4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 9 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

21 artikla

Omistuksenpidätys

1. Omaisuuden ostavaa vakuutusyhtiöstä koskevien tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei vaikuta myyjän omistuksenpidätysoikeuteen perustuviin oikeuksiin, jos omaisuus toimenpiteiden tai menettelyn alkaessa sijaitsee muun jäsenvaltion alueella kuin toimenpiteiden tai menettelyn aloitusvaltiossa.

2. Omaisuuden myyvää vakuutusyhtiöstä koskevien tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen omaisuuden luovuttamisen jälkeen ei oikeuta peruuttamaan tai purkamaan myyntiä eikä estä ostajaa saamasta omistusoikeutta kaupan kohteeseen, jos myyty omaisuus toimenpiteiden tai menettelyn alkaessa sijaitsee muun jäsenvaltion alueella kuin toimenpiteiden tai menettelyn aloitusvaltiossa.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 9 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

22 artikla

Kuittaus

1. Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei estä velkojaa käyttämästä saatavaansa vakuutusyrikselle olevan velkansa kuittamiseen, jos tällainen kuittaus on sallittu vakuutusyriksen saatavaan sovellettavan lain mukaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 9 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

23 artikla

Säännellyt markkinat

1. Sen estämättä mitä 20 artiklassa säädetään, tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen vaikutukset säänneltyjen markkinoiden osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin määräytyvät yksinomaan sen lain mukaan, jota näihin markkinoihin sovelletaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 9 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti maksun tai liiketoimen kumoamiseksi sen lain mukaan, jota näihin markkinoihin sovelletaan.

24 artikla

Velkojia vahingoittavat oikeustoimet

Edellä 9 artiklan 2 kohdan 1 alakohtaa ei sovelleta, jos kaikkia velkojia vahingoittavasta oikeustoimesta hyötynyt henkilö osoittaa, että:

- kyseiseen oikeustoimeen sovelletaan muun jäsenvaltion kuin kotijäsenvaltion lakia ja että
- tämän lain mukaan ei ole mitään keinoa riitauttaa tätä oikeustointa kyseisessä tapauksessa.

25 artikla

Sivullisten ostajien suojaaminen

Jos vakuutusyrikselle tervehdyttämistoimen toteuttamisen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen jälkeisellä oikeustoimella luovutetaan vastiketta vastaan

a) kiinteää omaisuutta,

b) julkiseen rekisteriin merkittävän aluksen tai ilma-aluksen, tai

c) siirtokelpoisia tai muita arvopapereita, joiden olemassaolo tai siirtäminen edellyttää kirjaamista lakisääteiseen rekisteriin tai lakisääteiselle tilille tai jotka sijoitetaan jäsenvaltion lain alaiseen keskitettyyn säilytysjärjestelmään,

tällaisen oikeustoimen pätevyys määräytyy sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella kiinteä omaisuus sijaitsee tai jonka valvonnassa rekisteriä, tiliä tai järjestelmää pidetään.

26 artikla

Vireillä olevat oikeudenkäynnit

Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutukset menettelyn alaista vakuutusyriksen omaisuutta tai oikeutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä.

27 artikla

Hallinnonhoitajat ja selvittäjät

1. Hallinnonhoitajan tai selvittäjän nimeäminen on osoitettava esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä nimeämisspäätöksestä tai jollain muulla kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamalla todistuksella.

Tästä voidaan vaatia käänös sen jäsenvaltion jollekin viralliselle kielelle, jossa hallinnonhoitaja tai selvittäjä aikoo toimia. Laillistamista tai muuta vastaavanlaista muodollisuutta ei vaadita.

2. Hallinnonhoitajat ja selvittäjät voivat käyttää kaikkien jäsenvaltioiden alueella kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita he voivat käyttää kotijäsenvaltion alueella. Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti voidaan nimetä henkilöitä, jotka tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn kuluessa avustavat tai tarvittaessa edustavat hallinnonhoitajia ja selvittäjiä etenkin vastaanottavissa jäsenvaltioissa ja erityisesti velkojien vastaanottavassa jäsenvaltiossa mahdollisesti kohtaamien ongelmien ratkaisemisen helpottamiseksi.

3. Käyttäessään toimivaltuuksiaan kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti hallinnonhoitajan tai selvittäjän on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jossa hän aikoo toimia, erityisesti omaisuuden rahaksi muuttamista koskevien menettelyjen ja

työntekijöille tiedottamisen osalta. Näihin toimivaltuuksiin ei voi sisältyä pakkokeinojen käyttöä eikä oikeutta ratkaista oikeudellisia riitoja tai erimielisyyksiä.

28 artikla

Julkiseen rekisteriin merkitseminen

1. Hallinnonhoitaja, selvittäjä tai muu kotijäsenvaltiossa tähän asianmukaisesti oikeutettu viranomainen tai henkilö voi vaatia, että tervehdyttämistoimenpiteestä tai likvidaatiomenettelyn aloittamispäätöksestä on tehtävä merkintä kiinteistörekisteriin, kaupparekisteriin ja muuhun toisessa jäsenvaltiossa pidettävään julkiseen rekisteriin.

Jos jäsenvaltiossa on kuitenkin säädetty rekisteriin merkitsemisen pakolliseksi, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viranomaisen tai henkilön on kaikin tavoin huolehdittava rekisteriin merkitsemisestä.

2. Rekisteriin merkitsemisestä aiheutuneita kustannuksia pidetään menettelyyn liittyvinä kuluina.

29 artikla

Salassapitovelvollisuus

Kaikkia 5, 8 ja 30 artiklassa säädettyissä ilmoitusmenettelyissä tietoja vastaanottavia tai antavia henkilöitä koskee salassapitovelvollisuus samalla tavoin kuin mistä direktiivin 92/49/ETY 16 artiklassa ja direktiivin 92/96/ETY 15 artiklassa säädetään, lukuun ottamatta oikeusviranomaisia, joihin sovelletaan voimassa olevia kansallisia säännöksiä.

30 artikla

Kolmansien maiden vakuutusyritysten sivuliikkeet

1. Edellä 2 artiklan e, f ja g alakohdassa säädetyn määritelmän estämättä ja sovellettaessa tämän direktiivin säännöksiä jäsenvaltiossa sijaitsevaa sellaisen vakuutusyrityksen sivuliikettä koskeviin tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin, jonka pääkonttori sijaitsee yhteisön ulkopuolella,

a) 'kotijäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa sivuliikkeelle on myönnetty toimilupa direktiivin 73/239/ETY 23 artiklan ja direktiivin 79/267/ETY 27 artiklan mukaisesti; ja

b) 'valvontaviranomaisilla' ja 'toimivaltaisilla viranomaisilla' sen jäsenvaltion tällaisia viranomaisia, jossa sivuliikkeelle myönnettiin toimilupa.

2. Jos vakuutusyrityksellä, jonka pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, on sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, kutakin sivuliikettä kohdellaan itsenäisesti tämän direktiivin soveltamisen osalta. Näiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja valvontaviranomaisten on pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen. Mahdollisten hallinnonhoitajien ja selvittäjien on samoin pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen.

31 artikla

Tämän direktiivin täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 20 päivää huhtikuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Tämän direktiivin mukaisesti annettuja kansallisia säännöksiä sovelletaan ainoastaan niihin tervehdyttämistoimenpiteisiin tai likvidaatiomenettelyihin, jotka toteutetaan tai aloitetaan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen. Ennen kyseistä päivää toteutettuihin tervehdyttämistoimenpiteisiin ja aloitettuihin likvidaatiomenettelyihin sovelletaan edelleen sitä lainsäädäntöä, jota niihin oli sovellettava toteuttamis- tai aloittamishetkellä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

33 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä maaliskuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies
N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja
A. LINDH

LIITE

10 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETTU ERITYINEN REKISTERI

1. Jokaisen vakuutusyrityksen on pidettävä pääkonttorissaan erityisrekisteriä kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti lasketuista ja sijoitetuista vakuutusteknisestä vastuuvelasta vastaavista varoista.
 2. Jos vakuutusyritys harjoittaa sekä vahinkovakuutusliikettä että henkivakuutusliikettä, sen on pidettävä pääkonttorissaan erillistä rekisteriä kummankin kyseisen liikkeen osalta. Jos jäsenvaltio kuitenkin myöntää vakuutusyrityksille luvan myöntää henkivakuutuksia ja vastata direktiivin 73/239/ETY liitteessä A olevissa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin riskeistä, se voi säätää, että kyseisten vakuutusyritysten on pidettävä ainoastaan yhtä rekisteriä kaikkien toimintojensa osalta.
 3. Kaikkien kirjattujen ja kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti arvostettujen varojen kokonaisarvon on aina oltava vähintään yhtä suuri kuin vakuutusteknisestä vastuuvelasta vastaavien varojen määrä.
 4. Jos rekisteriin merkityjä varoja rasittaa esineoikeus velkojan tai sivullisen hyväksi, minkä vuoksi osaa kyseisten varojen arvosta ei voida käyttää sitoumuksista vastaamiseen, on tästä tehtävä merkintä rekisteriin, ja määrää, joka ei ole käytettävissä, ei oteta huomioon 3 kohdassa tarkoitettussa kokonaisarvossa.
 5. Jos varoja, joita käytetään vakuutusteknisestä vastuuvelasta vastaamiseen, rasittaa esineoikeus velkojan tai sivullisen hyväksi, noudattamatta 4 kohdan ehtoja tai jos varoja rasittaa omistuksenpidätys velkojan tai sivullisen hyväksi taikka jos velkojalla on oikeus käyttää saatavaansa vakuutusyritykselle olevan velkansa kuittaamiseen, tällaisten varojen kohtelu vakuutusyrityksen likvidaation yhteydessä 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn menetelmän osalta määräytyy kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan lukuun ottamatta niitä tapauksia, joissa kyseisiin varoihin sovelletaan 20, 21 tai 22 artiklaa.
 6. Niiden varojen koostumusta, jotka on kirjattu rekisteriin likvidaatiomenettelyjen aloittamishetkellä 1—5 kohdan mukaisesti, ei voida enää sen jälkeen muuttaa, eikä rekistereihin saa tehdä muita muutoksia kuin pelkkien teknisten virheiden korjauksia paitsi jos toimivaltainen viranomaisella on luvan.
 7. Edellä 6 kohdan säännöksiä estämättä selvittäjien on lisättävä kyseisiin varoihin niiden tuotto sekä niiden pelkkien vakuutusmaksujen arvo, jotka on kyseessä olevassa liiketoiminnassa saatu likvidaatiomenettelyn aloittamishetken ja vakuutussaatavien maksuhetken välisenä aikana tai vakuutuskannan luovuttamiseen mennessä.
 8. Jos varojen rahaksi muuttamisesta saatu tuotto on pienempi kuin niiden arvioitu rekistereihin kirjattu arvo, selvittäjien on perusteltava se kotipaikan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.
 9. Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että vakuutusyritykset soveltavat täysimääräisesti tämän liitteen määräyksiä.
-